

Näin tehtiin muokkarikisat

Muodostelmaluistelukilpailuiden järjestäminen on kuin sotaretkelle lähtö: ensin päätetään suunnitteluorganisaatio, tässä tapauksessa se oli kilpailun johtaja, kilpailusihteeri, kenttäpäällikkö ja tulospalvelusta vastaava. Seuraavaksi määritellään tavoitetilä eli visio: 800 luistelijaa pitää minuuttiaikataululla saada siirrettyä paikasta toiseen siten että yleisölle näkyy pelkkä glamour. Seuraavassa vaiheessa analysoidaan uhkia: tässä tapauksessa pahin uhka oli sikainfluenssa ja sen myötä joukkueiden osallistumisen peruuntuminen. Päätimme peri-naisellisesti vain olla ajattelematta sitä. Kolmannessa vaiheessa laaditaan lopullinen strategia-asiakirja: tässä sellaisena toimi pitkällä kokemuksella hankittu ja monen kertaan testattu pyhä kirja, kisamanuaali. Ja sitten vain toivotaan parasta...

Nyt kun kaikki on onnistuneesti ohi, voi jo naureskellen muistella viime hetken paniikkia. Roolit jaettiin jo keväällä ja jokainen varmaan pyöritteli asioita päässään pitkin kesää, mutta tunnetusti asiat jäivät viime tippaan. Jokaisella meistä myös työ haittasi vakavasti tätä harrastustamme. Toisaalta on paljon asioita, joita ei voi tehdä ennen kuin tietyt asiat ovat selvillä: ei voi tehdä kisakutsua jos ei tiedä ylituomaria, ei voi tehdä tarkkaa aikataulua jos ei osallistuvien joukkueiden määrä ole selvillä, ei voi tehdä edes nimikylttejä palkintojenjakoon jos ei tiedä osallistuvia joukkueita, ja niin edelleen ja niin edelleen... Asioita hankaloitti myös se että kyseessä oli kauden ensimmäiset kisat, ja kun kyseessä oli tällainen mammuttikisa jossa noviisitkin olivat ensimmäisen kerran mukana, päänvaivaa riitti. Kisamanuaalin ensimmäinen versio oli 12 sivua pitkä, kuinka pitkä se oli kun kisat olivat ohi ja kaikki aukkokohtat täydennetty, en edes halua tietää!

Seuraväkeä varoiteltiin tulevista kisoista eri käänteissä usean kertaan mutta lopullinen talkookutsu lähetettiin vasta pari viikkoa ennen kisoja. Isänpäivälle osunut kisaviikonloppu ei mitenkään lisännyt ihmisten halukkuutta osallistua talkoisiin ja välillä listaa katseltiin hiki otsalla. Ihan kelvollinen organisaatio kuitenkin saatiin kootuksi. Mutta kun aktiivi-tiimi sitten viimeisenä perjantaina oli Hakametsässä laittamassa hallia kuntoon, alkoi puhelin paukkua viestejä: Olen pahoillani mutta olen sairaana, en pääse tulemaan... Sorry, mutta olen kuumeessa, en voi tulla huomenna... Hei! Lapseni on sairaana, en voi osallistua kisatalkoisiin... Kisat vietiin lopulta läpi aivan minimaalisella väellä ja muutamat tekivät jopa 15 tunnin päiviä, jotkut kolmekin peräkkäin. Tiedän eräänkin raskaana olevan joka seiso 12 tuntia yhteen menoon hallin käytävällä kertaakaan valittamatta! Sairastumisia tapahtui myös kesken kisojen: oli ankara paikka kun kisojen kuuluttaja vapaaohjelmapäivän aamuna totesi olevansa kuumeessa.

Uskomaton onnenpotku oli että juuri sinä päivänä jäähallin valoon oli harhautunut kokenut kisakonkari, joka on jättänyt harrastuksen jo muutama vuosi sitten. Pienellä painostuksella saimme hänet ylipuhuttua kuuluttamaan vapaaohjelmakisan tunnin varoitusajalla. Kuten kaikki tiedämme, hän suoriutui tehtävästä loistavasti!

Seuraavia kisoja varten opittiin paljon. Opittiin esimerkiksi se, että kisoja edeltävänä päivänä hallilla tarvitaan miestyövoimaa. Ihan niin kuin kisamanuaalissamme olisi luenut että yli 160-senttisiltä pääsy kielletty! Ehdin kyllä miettiä tätä moneen kertaan kun Anne-Marin kanssa kanniskelimme kaupungin miesten tuomia pöytiä ja tuoleja pitkin hallia. Mutta näppärinä tyttöinä kalustimme jäähallin kahdestaan tuota pikaa! Opimme myös että kisoissa tarvitaan kaksi lääkäriä. Vaikka lääkärimme entisenä kilpaurheilijana loikki paikasta toiseen ääntä nopeammin, hänkään ei kyennyt olemaan kahdessa paikassa yhtä aikaa ja kisa uhkasi pitkittyä kun jäänlaitatuomari ei antanut lupaa jatkaa kilpailua jos lääkäri ei seissyt hänen vierellään. Paras oppi kuitenkin oli huomata se että tarvittaessa talkooporukka on valmis venymään vaikka mihin.

Lopuksi vielä täytyy mainita yksi tärkeä seikka: Tampereen Hakametsän halli on mitä parhain paikka järjestää taitoluistelukilpailu. Siellä on kaikki mitä tarvitaan, kahdessa kerroksessa, selkeästi, väljästi ja mukavasti kuljettavissa. Se on siisti, valoisa ja kaikin tavoin toimiva. Hurraa Hakametsän halli!

Kisaterveisin,
Tiina Turunen